

и чинѣ Пастырскый поси, а пастырскѣтъ дѣлѣность неиспѣнява, а пѣрвата пастыр-ска дѣлѣность е тѣзи : да поучава тѣва що е полезно, и да истребѣва челоѣче-скыи грѣхове, да ги наставлява на спа-сителныйгѣ пѣтъ. Тѣй дума Богѣ на па-стырьтъ : „Каго трѣбѣ възнеси гласѣтъ твой, и кажи на мѣнты людіе грѣхове тыи ; ако ли некажешъ и не обадишъ, беззаконникѣтъ ще уири въ беззаконіето си, а кровѣтъ му отъ твоѣгѣ ръкъ ще трѣсъ, каго че си съ своѣгѣ си исгѣ рѣ-къ убилъ грѣшника, когото не си побрѣ-залъ и не си ся постаралъ да поучишъ съ языкѣтъ си, и да го отѣрчешъ отъ грѣхове тыи му“. (Исаѣа 58, ст. 1, Іезек. 3 ст. 18.) Пастырскыйгѣ языкѣ, конто мѣлчи, е сабя, кояго убива душыи на оныѣ, щото съгрѣшавать. Заради това и Апо-столь-тъ дума за себе си : Тежко и гор-ко мене, ако некроповѣдвамъ“. (1 кор. 9, ст. 16.) Тешко и горко на този па-стырь, дѣто мѣлчи, тешко и горко на я-зыкѣтъ му, дѣто некроповѣдва словото